

EL TEST PN. UN TEST PROJECTIU DE PERSONALITAT

Corman, Louis: *EL TEST PN.*

Ed. Herder, Barcelona, 1979,
275 pags.

La col·lecció «Biblioteca de Psicologia» de l'Editorial Herder amb el número cinquanta d'aquest recull ha publicat el Primer Manual del test PN (Test de Potanegra) de l'autor francès Louis Corman, ben conegut pels seus treballs de psicologia clínica i projectiva.

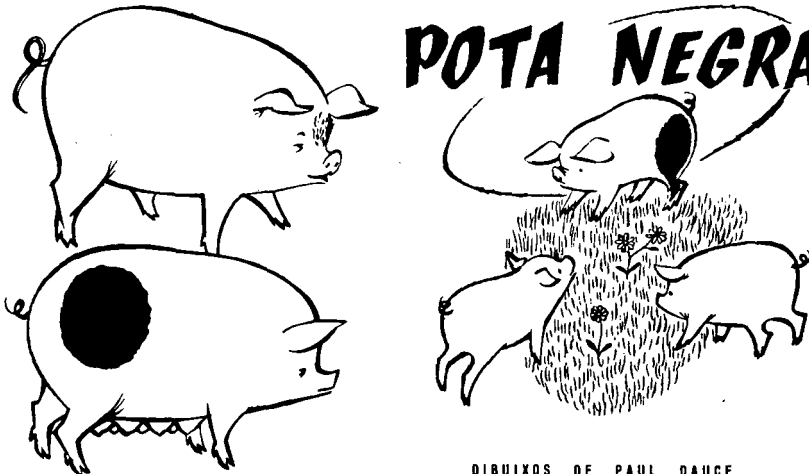
Em plau dedicar unes ratlles a la presentació d'aquest llibre per diverses raons. En primer lloc, l'interès de l'obra de Corman, que vam poder conèixer personalment ara fa tres anys amb motiu de la seva estada entre nosaltres responnent a la invitació que va fer-li el nostre Departament de Psicologia. En aquella ocasió va pronunciar una sèrie de conferències a la Uni-

versitat Autònoma, a la Universitat de Barcelona i al Col·legi de Metges. Segonament, el fet d'haver donat a conèixer a diferents promocions d'estudiants de psicologia els mètodes de diagnòstic clínic, posats a prova per Corman durant una llarga vida dedicada al servei hospitalari en el Centre Psicològic de Nantes, i finalment la circumstància d'haver fet la traducció d'aquesta primera part del Manual que ara acaba de publicar-se i d'haver preparat l'edició catalana i castellana de les Làmines del Test PN.

Crec que aquest mètode projectiu constitueix un material imprescindible per tots aquells professionals que s'interessen en l'exploració, interpretació i teràpia de trastorns psicològics des d'una perspectiva psicoanalítica. Corman posseeix la gran habilitat d'exposar amb un llenguatge senzill les nocions bàsiques de psicoanàlisi, com ara l'inconscient, les pulsions (tendències), les instàncies de la personalitat, les fases del desenvolupament psicosexual, els mecanismes de defensa, etc. És possible que una lectura psicoanalítica rigorosa dels treballs de Corman hi trobi certes llacunes, però hi queden compensades pel seu gran sentit clínic. També podria criticar-se la tendència repetitiva de

les aventures de

POTA NEGRA

DIBUIXOS DE PAUL DAUCE

l'autor, en aquesta obra i en les altres que li coixem publicades en castellà, però això s'explica per la «convergència d'indicis», mètode que l'obliga a fer referència als resultats obtinguts amb altres mètodes projectius (test de la família, test del gargots, faules de Düss, etc.). Quant al seu estil barroc, de frases quilomètriques, m'he esforçat a agilitzar-lo sense traïr en cap moment les idees de l'autor.

CONTINGUT DEL MANUAL

Segurament que més d'un lector quedarà sorprès en constatar que el Manual de PN té una extensió de quasi tres-cents pàgines i que s'anuncia la publicació d'un segon volum (El complex d'Edip en el PN) i en segueix encara un tercer sobre «la regla d'investiment» en el PN. La raó d'aquesta extensió, aparentment desmesurada, la justifica el contingut del Manual. Corman comença amb una introducció teòrica sobre l'estructura dinàmica de la personalitat i sobre les tendències i els mecanismes de defensa del Jo (Capítols I i II). Després fa la presentació detallada del Test PN (Capítol III), que si bé se situa en la línia dels grans tests projectius temàtics, inaugurats per Murray amb el seu clàssic T. A. T., ofereix la novetat del mètode de les «preferències-identificacions», que permet detectar amb un grau d'objectivitat molt més gran el dinamisme relacional entre pulsions i mecanismes de defensa del Jo.

En el Capítol IV, s'examinen una a una les setze làmines del test (deixant de banda la làmina del «frontispici» de presentació de la prova i la de «la Fada», que es presenta al final), amb els temes observats en dos-cents casos analitzats, tant d'individus adaptats com inadaptats.

El Capítol V és el més extens. L'autor hi analitza els grans temes que suscita el test i que constitueixen l'expressió simbòlica dels conflictes psíquics: temes d'oralitat, d'analitat, de sexualitat, agressius, de dependència-independència, de culpabilitat, de sexes invertits, el tema del pare nutrici i, finalment, el de la mare ideal.

En el Capítol VI, també bastant extens, Corman ens explica amb tots els ets i uts el sistema

d'interpretació del PN. És un mètode coherent i clar que permet obtenir una bona radiografia de l'estructura psicodinàmica de la personalitat, descobrint les motivacions inconscients de comportaments més o menys patològics que caldrà confrontar amb les dades que forneix la història clínica del cas i altres mètodes d'exploració.

L'últim capítol és molt breu: l'autor hi toca el problema de la validesa i fidelitat del test i les possibles aplicacions no solament a una població infantil, com podria pensar-se, sinó també a una població adolescent i fins i tot adulta.

Deixant per un altre dia la publicació de les consignes del test en català, dono la traducció de les divuit làmines del test amb un propòsit unificador dels usuaris catalans.

Frontispicio=Frontispici; El Hada=La Fada; Comedero=Menjadora; Besos=Petons; Pelea=Baralla; Carro=Carro; Partida=Partença; Duda=Dubte; Oca=Oca; Porquerias=Porqueries; Noche=Nit; Camada=Garrinada; Sueño M=Somni M; Sueño P=Somni P; Mamada 1=Mamada 1; Mamada 2=Mamada 2; Hoy=Clot.

Jordi Bachs

Professor de Psicodiagnòstic